

Desolació social

La història. Moscou, ara. Zenhia i Boris estan en procés de divorci, mentre el seu fill Alyosha, de 12 anys, ho viu de manera tràgica atès que ni la mare ni el pare el volen, un dia desapareix i no torna a casa.

Les formes. Els relats de desamor conjugal i trencament familiar són la base de bigarrats melodrames sentimentals. En el cas de 'Sin amor'

(Nelyubov), el conflicte serveix per a un desolador repàs a la societat russa de l'ex-camara da Vladimir Putin. Per extensió, a la resta del món occidental abocat a la deshumanització egoista, en excés alienada. Situacions patològiques, on les tecnologies digitals acaben posant la cirereta al bunyol. El cineasta rus Andrey Zvyagintsev (Novosibirsk, 1964) ho executa amb distanciament gèlid, siberià, sense més concessions que una seqüència de metàfores visuals d'evident eficàcia dramàtica: el pròleg amb una natura morta de branques pelades i cobertes per la neu, l'edifici urbà deshabitat i en ruïnes per on busquen el nen desaparegut, la pràctica del sexe pel sexe, la mare corrent damunt una cinta mecànica que no porta enlloc. Pel que fa a la desnaturalitzada

Mare Rússia, 'Sin amor' no deixa ni una escletxa a l'esperança. És com si tot d'una el Txèkhov pessimista de 'L'hort dels cirerers' i el Gorki gasiu de 'Els baixos fons' s'haguessin conjurat per recordar-nos ¿que qualsevol temps passat va estar millor? Com sigui, una nostàlgia tan pedestre com la cinta gimnàstica per on sua la cansalada una idiota moral que és la mare biològica, que no maternal. O la d'un pare acoquinat que reacciona qual zombi. Qui diu nostàlgia, diu atrofia. Dins d'aquest tenebrós microcosmos familiar, el cineasta encén, però, una espurna de solidaritat social: l'equip altruista que es mobilitza per trobar el nen. Pel que fa al desenllaç, l'ambigüitat

Sin amor

Director: Andrey Zvyagintsev.

Intèrprets: Maryana Spivak, Aleksey Rozin, Matvey Novikov, Andris Keiss. Rússia-Alemanya-Bèlgica-França, 2017. 125'. Funatic Lleida.

obliga l'espectador a tancar el film en fals o real. Melodrama o tragèdia?

El fons. L'egoisme no té entranyes. La idiotesa tampoc.

La imatge. Marit i muller discutint histèrics dins el cotxe per veure qui pot mortificar més.

La frase. 'Tiene el don de hacernoslo pasar mal', es queixa el pare referint-se al fill. És a dir, ¿que els fills han de protegir els pares?

La recomanació. Interessats en melodrames familiars i socials 'made in Russia'.